

או לדעת הקהל העולמית. כל אלו המצביעים נכללים הם בהביטוי ש, יד עכו"ם תקיפה על עצמן. ותקיפות ידם של העכו"ם בא"י בעניין עקרת ע"ז (כפי דין העקירה המיעוד לא"י דוקא, בידוע ברמבר"ם פ"ז מע"ז) – היא סותרת את מצב הקיום²¹⁴.^{אוצר החכמה}

תשכ"ח–תש"ל

^{אוצר החכמה}מאז תשכ"ב לא חזר לארץ עד תשכ"ח, שעה שנשע עם קבוצת תלמידיו לחגוג את חג הפ██ח בירושלים עיה"ק. והנה קטע מדייבוריו באותה שבת הגדול בירושלים: "... מדיני קדושה הוא שיש לקדש רק דבר שיש בו ממש... ואם נשאל לעצמנו, מהו הדבר היותר גדול של, אין בו ממש" – תהיה התשובה: "זמן". ורק מצד הרגל שלנו, אין אנו מעריכים את האין בו ממש' של זמן. ואם כן איך ישנו עניין של קידוש הזמן? הוא רק מצד זה... שכלי יום מקרוב לקדחת אחרית הימים, ובזה שנעשה כליל לקדשות אחרית הימים, ישנו מקום להלעות קדושה על זמן... ושבת היא קדש משומש שהיא מעין עזה"ב. ודבר זה שיש לבנס"י כוח לקדש יוזט הוא התפשטות מקדושת השבת... ובבואה לא"י, הרגשנו שיש כאן עוד הבעה לכוח ההתפשטות של קדושת שבת, והוא, שבת הארץ. ובזה יש לנו ציור של צירוף האין בו ממש' היותר גדול – זמן, והיש בו ממש היותר גדול – ארץ. שבת הארץ".

²¹⁵ בנסיבות חסל דפסח, פירש בהרבה, הגדרה מיוונית של תכונה ד"ברית אמהות" המופיע בלשון חז"ל כנכילת ב"את" דכתוב על ברית אבות. "זכורתי את בריתי יעקב וכו'"²¹⁵. והקדמים שזכה לפירוש זה בשעת היותו בבית לחם על יד קבר רחל לפני החג.

ביקור זה בא"י בבר חרג ממסגרת הארעות בזה שהתחילה בפעולה ממשית לקדחת קביעות בא"י – והיא רכישת נחלה פרטית. כשהגיע ארצתו לקיע תש"ל – כבר שהוא בדירתו הוא – בחוכמי ירושלים. ומאז, החלה החזרה לא"י לדורות גדים ועוור. בראשיותו, מאותו זמן בערך, כתב: "עיקר מעלו של אברהם אבינו לא זכה בו אלא דוקא לאחר שעלה לא"י בפעם השנייה ויעל אברהם מצרים". רשם רק מילים אלו בלבד.

אבל כמו הרפקאי מכואן ועד גיחון. וכמה עיקולי ופשוורי עברו עליו בתהילך השרשת חורה זו. אם בעזיבתו האחזרה את א"י בימי צערותיו, רשם לעצמו "א"י אינה נקנית כי אם ע"י יסורים, ואם אני זכיתי והיית בא"י שלא ע"י יסורים... סימן הוא שرك היה היתי בה, ישב ישבתי בה, ראה ראיתי אותה – אבל קנה לא קניתה. כשזוכה לשוב אליה בפעם זו, אי"ה, הרי זה יהיה מתוך יסורים... ובתוך שארגיש בה טעם חדש, טעם קניין...".²¹⁶ הרוי בחזרה פקדוּהוּ יסורים שונים מסווגים שונים בקנין הארץ.

214 לשונו במכותב.

215 תורה כהנים, פ' בחוקותי. 216 עיין לעיל ע' כו.